

Svar på flere klager over Italiens påståede overtrædelse af EU's regler om ikke-forskelsbehandling og beskyttelse af lærere med tidsbegrænset ansættelse – afslutningsbrev

Referencenummer: CHAP (2021)03439

Europa-Kommissionen har modtaget en lang række klager over manglende anerkendelse af læreres beskæftigelsesforløb i "scuole paritarie" (akkrediterede privatskoler) med henblik på fastsættelse af deres lønklasser, når de påbegynder ansættelse som fastansatte lærere i den offentlige tjeneste. De har med andre ord ikke fået medregnet den anciennitet, de har optjent, når de har arbejdet på den akkrediterede privatskole.

Klagerne anfører, at det italienske nationale uddannelsessystem består af statslige skoler og akkrediterede privatskoler. En kategori af disse akkrediterede privatskoler er "scuole paritarie", dvs. betalingsskoler, der følger statsskolernes læseplan. Akkreditering gives til ikke-statslige skoler, der ansøger herom, forudsat at de opfylder visse betingelser, som er opstillet af staten, f.eks. for så vidt angår lærerkvalifikationer. Lærernes arbejdsgiver er i disse tilfælde ikke staten, men privatskolen.

Selv om den erfaring, der er opnået i visse kategorier af akkrediterede privatskoler, som f.eks. "scuole paritate" og "scuole parificate", anerkendes med henblik på tildeling af tidsbegrænsede undervisningskontrakter og bestemmelse af lønklasser, når en lærer efterfølgende ansættes i en offentlig skole, peger klagerne på, at det italienske undervisningsministerium i henhold til artikel 485 i lovdekret nr. 297 af 16. april 1994 ikke anerkender denne erfaring i forbindelse med fastsættelsen af lønklasserne for nyansatte lærere, der kommer fra "scuole paritarie".

Kommissionen har registreret klagerne i det centrale register over klager under referencenummeret CHAP(2021)03439.

Eftersom Kommissionen har modtaget et betydeligt antal klager om dette spørgsmål, har den for at sikre de berørte parter et hurtigt svar og holde dem orienteret samt for at imødekomme en eventuel bredere offentlig interesse i det spørgsmål, som klagerne har taget op, offentliggjort disse oplysninger samt et afslutningsbrev på [en særlig side på Europa-webstedet](#).

Som reaktion på skrivelsen om foreløbig afslutning indsendte nogle klagere en videooptagelse den 16. november 2021.

Desuden fremsendte nogle klagere også den 17. november 2021 et brev, hvori de gentog grundene til, at de mener, at Italien har krænket lærernes rettigheder.

Argumenterne i denne video af 16. november 2021 og brev af 17. november 2021 svarer til argumenterne i de oprindelige klager, navnlig:

1. At den manglende anerkendelse af beskæftigelsesforløbet for lærere i "scuole paritarie" (akkrediterede privatskoler) med henblik på at fastsætte deres lønklasser, når de tiltræder den offentlige tjeneste på en tidsbegrænset kontrakt ved en statslig skole, er i strid med § 4 i rammeaftalen, der er knyttet som bilag til direktivet om tidsbegrænset ansættelse (direktiv 1999/70/EF).

2. At den manglende anerkendelse af beskæftigelsesforløbet for lærere i "scuole paritarie" (akkrediterede privatskoler) med henblik på at fastsætte deres lønklasser, når de tiltræder den offentlige tjeneste på en tidsbegrænset kontrakt ved en statslig skole, er i strid med bestemmelserne i direktiv 2000/78/EF.

3. At den manglende anerkendelse af beskæftigelsesforløbet for lærere i "scuole paritarie" (akkrediterede privatskoler) med henblik på at fastsætte deres lønklasser, når de tiltræder den offentlige tjeneste på en tidsbegrænset kontrakt ved en statslig skole, er i strid med bestemmelserne i direktiv 2006/54/EF.

4. At den manglende anerkendelse af beskæftigelsesforløbet for lærere i "scuole paritarie" (akkrediterede privatskoler) med henblik på at fastsætte deres lønklasser, når de tiltræder den offentlige tjeneste på en tidsbegrænset kontrakt ved en statslig skole, ikke er i overensstemmelse med EU-Domstolens retspraksis i sagen C-677/16 Montero Mateos.

Juridisk analyse af de fire argumenter, som klagerne har fremført

1. Om overholdelse af § 4 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse (direktiv 1999/70/EF)

De to primære formål med rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse¹ er, at arbejdstagere, der er ansat på tidsbegrænsede kontrakter, ikke udsættes for en uberettiget forskelsbehandling, og at flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter mellem den samme arbejdsgiver og arbejdstager om samme arbejde skal forebygges og, i tilfælde af misbrug, sanktioneres.

Rammeaftalens § 4 forbyder arbejdsgivere at behandle arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse mindre gunstigt end fastansatte med hensyn til deres ansættelsesvilkår, medmindre forskelsbehandlingen kan begrundes i objektive forhold. Denne bestemmelse finder imidlertid ikke anvendelse på forskelsbehandling med hensyn til ansættelsesvilkår for bestemte kategorier af arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse.

Klagerne har i deres videomeddelelse anført, at princippet om forbud mod forskelsbehandling er blevet tilsidesat, således at tjenestear på tidsbegrænsede kontrakter anerkendes for lærere ved statslige skoler med henblik på fastsættelse af lønklasse og med henblik på mobilitet, men ikke for undervisningspersonale på statsakkrediterede privatskoler, som derefter indtræder i den offentlige tjeneste på en tidsbegrænset kontrakt.

Grundlæggende fremfører klagerne, at den manglende anerkendelse af beskæftigelsesforløbet for lærere i "scuole paritarie" (akkrediterede privatskoler) med henblik på at fastsætte deres lønklasse, når de tiltræder den offentlige tjeneste på en tidsbegrænset kontrakt ved en statslig skole, er i strid med rammeaftalens § 4.

De har navnlig henvist til retningslinjerne i den relevante kollektive overenskomst, som udelukker, at der tages hensyn til tidligere ydelser udført i "scuole paritarie" på grundlag af artikel 485 i lovdekret nr. 297/94, som henviser til ligestilling mellem statslige skoler, "scuole pareggiate" og "scuole parificate" (men ikke scuole paritarie). Scuole paritarie fandtes ikke i 1994. Lovdekret nr. 250/2005 indførte "scuole paritarie" som en enkelt type (akkrediterede) ikke-statslige skoler, der omfatter tidligere kategorier af (akkrediterede) ikke-statslige skoler (scuole autorizzate, pareggiate, parificate og scuole legalmente riconosciute).

¹ Rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999, og som er knyttet som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175 af 10.7.1999, s. 43-48).

Sammenligningen i den foreliggende sag er mellem lærere med tidsbegrænset ansættelse på en offentlig skole og lærere med tidsbegrænset ansættelse på en statsakkrediteret privatskole eller mellem lærere med tidsbegrænset ansættelse i en scuola paritaria og lærere med tidsbegrænset ansættelse i en scuola pareggiata og en scuola parificata.

Forskelsbehandling mellem en lærer med tidsbegrænset ansættelse og en anden lærer med tidsbegrænset ansættelse på grundlag af, hvorvidt arbejdsgiveren er en statslig skole eller en statsligt akkrediteret privat skole, er hverken omfattet af rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse.

Med henblik på anvendelsen af rammeaftalens § 4 skal forskelsbehandlingen desuden udelukkende skyldes arbejdstagerens tidsbegrænsede status. Dette er ikke tilfældet i den situation, som klagerne har beskrevet, eftersom både lærere med tidsbegrænset ansættelse og fastansatte lærere i "scuole paritarie" ikke har fået medregnet den anciennitet, de har optjent på de pågældende skoler, når de bliver fastansatte lærere ved en offentlig skole.

Kommissionen konkluderer derfor, at klagernes situation ikke falder ind under anvendelsesområdet for rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er knyttet som bilag til direktiv 1999/70/EF.

2. Om overholdelse af bestemmelserne i direktiv 2000/78/EF

Klagerne hævder, at der er forskel på behandlingen af lærere med usikre ansættelsesforhold i "scuole paritarie" og lærere med usikre ansættelsesforhold i statslige skoler, selv om de begge tilhører det nationale undervisningssystem og har de samme retlige og kontraktmæssige forpligtelser. De hævder, at dette er i strid med bestemmelserne i direktiv 2000/78/EF.

Direktiv 2000/78/EF forbyder imidlertid forskelsbehandling på grundlag af en udtømmende liste over årsager, nemlig religion, alder, handicap og seksuel orientering. På grundlag af de oplysninger, som klagerne har fremlagt, ser det ikke ud til, at der er tale om forskelsbehandling på grundlag af sådanne årsager i den foreliggende sag.

3. Om overholdelse af bestemmelserne i direktiv 2006/54/EF

Klagerne hævder, at princippet om lige løn for lige arbejde i Amsterdam-traktatens artikel 141 og direktiv 2006/54/EF er tilsidesat. Den fastansatte lærer ved en statslig skole, som har opnået anerkendelse af den tjeneste, der er udført efter ansættelsen som fastansat lærer, og af de ydelser, der er udført som lærer med tidsbegrænset ansættelse på statslige skoler, indplaceres i en lønklasse svarende til tjenesteårene, mens en fastansat lærer ved en statslig skole, der har udført arbejde som lærer med tidsbegrænset ansættelse i en "scuola paritaria", vil blive indplaceret i en lavere lønskala, da hans tidligere erfaring ikke vil blive taget i betragtning, selv om han har arbejdet længere.

Klagerne hævder, at dette er i strid med princippet om lige løn for lige arbejde som fastsat i direktiv 2006/54/EF.

Direktiv 2006/54 og artikel 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde² forbyder imidlertid kun forskelsbehandling af mænd og kvinder. De forbyder ikke

² Som erstattede den tidligere artikel 141 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

forskelsbehandling på grundlag af begrundelsen for klagerne. Desuden hævder klagerne ikke, at der foreligger indirekte forskelsbehandling mellem mænd og kvinder i den situation, de klager over (f.eks. fordi langt flere lærere, der kommer fra "scuola paritaria", er lærere af et bestemt køn).

4. Vedrørende EU-Domstolens holdning i sag C-677/16 Montero Mateos

I sag C-677/16 Montero Mateos fastslog EU-Domstolen, at:

"§ 4, stk. 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999, og som er opført som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, som ikke fastsætter udbetaling af en godtgørelse til arbejdstagere, der er ansat i tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, som er indgået for midlertidigt at besætte en stilling under en udvælgelses- eller forfremmelsesprocedure med henblik på at besætte denne stilling permanent, såsom den i hovedsagen omhandlede interinidad-kontrakt (vikarkontrakt), ved udløbet af den periode, for hvilken disse kontrakter er blevet indgået, selv om fastansatte tildeles en godtgørelse i tilfælde af, at deres ansættelseskontrakt opsiges af en objektiv grund."

De faktiske omstændigheder i sagen vedrører en national lovgivning i Spanien, som ikke fastsætter nogen godtgørelse til arbejdstagere, der er ansat på en tidsbegrænset kontrakt, der er indgået med henblik på midlertidigt at dække en stilling, mens udvælgelses- eller forfremmelsesproceduren med henblik på at besætte stillingen varigt finder sted ved udløbet af den periode, for hvilken denne kontrakt er indgået, mens der udbetales en godtgørelse til fastansatte, når deres ansættelseskontrakt opsiges af objektive grunde.

Denne sag om betaling af kompensation hænger ikke sammen med det klagepunkt, som klagerne har fremført, som er et klagepunkt vedrørende anciennitet, som ikke tages i betragtning.

Konklusion

Klagen falder uden for EU-rettens anvendelsesområde.

Hvis klagerne mener, at denne praksis er i strid med italiensk lovgivning, kan de indbringe sagen for den nationale domstol.

Klagerne har nævnt, at sagen allerede er blevet indbragt for forfatningsdomstolen, som, ifølge klagerne, i sin dom af 30. juli 2021 fastslog, at "det ikke er ulovligt, at der ikke tages hensyn til præfastansættelse i statsligt akkrediterede private skoler med henblik på retablering af karriere på statslige skoler". I denne forbindelse har de nationale myndigheder, herunder nationale dommere, fortsat enekompetence til at vurdere, om den nuværende situation er diskriminerende, og tildele passende retsmidler.

På denne baggrund har Kommissionen afsluttet behandlingen af denne klage.